

Oláh József

Hiányzásom

*Eleinte fogta kezem,
óriás útvesztők helyes ösvényéről
letérni nem engedett.
Mikor falak fölé nyílt szemem,
látni tanított a helyes irányt.
S mikor elment anyám, én másutt voltam,
csak apám fogta kezét.*

*Kérges tenyerén hordott,
hogy – gyengécske inú – le ne rogyjak.
Szava s kézfogása hajlani hajlandó
gerincem edzette szálegyenessé.
Ha voltam istáp, csak mint mi
támogatott nélkül mit sem ér,
s mikor elment apám, én másutt voltam,
csak fiam fogta kezét.*

*Hattyú kutyát, ki évekig
osztozott jó- s rosszkedvükben,
s ki magára maradva
engem emelt helyükbe,
kórtól meg nem menthettem.
Egyedül oldalgott utánuk,
s mikor aszott testét földeltem
kertünkben, gombóc akadt a torkomon.
Miért mindig másutt?*

Ragaszkodásom

*az elmenőkkel nem megyek
meghalókkal sem halok
ha majd egyszer mégis visznek
ittmaradva búcsúzóik*

„Szép új...”

*bezárt szülőszobák
fényezett temető
népes család helyett
magtalan szerető*

*meghitt templomokból
kifogyott az ének
örjögve hódolnak
a pénz istenének*

Mi bennünk

*szárnyalás mi bennünk
csak madárfiókányi
távlatkereső táv
végpontjai egymásba kapaszkodva
mint ki nem mondott szavak
helyén burjánzó bizonyosságigény-
telenül teljes beteljesedés-
vágy
vagy
teljes beteljesedésben
igénytelen bizonyosság helyén
kimondott szavak
nem egymásba kapaszkodva
távlattalan táv végpontjai
de mint madárfiókában
bennünk a szárnyalás*

Vezess!

*Görcsösen kapaszkodom,
hogy elrugaszkodhassak.
Közelitől vakulok,
hogy messze láthassak.*

*Itt tán semmit nem hagyok,
de mindent le kell tennem,
mert világ foglya vagyok,
világ fogoly bennem.*

*Tanulom, mi csúf, mi rossz,
csak szépre, jóra vágyom,
lépnék jó ösvényre.*

*Köt, marasztal a gonosz,
zord sötétség alá nyom.
Vezess ki a fényre!*

Rólunk

*minden
szóban
rosszban
jóban
rólad
rólam*

Ráolvasó

*ki nem szereti
csak magát
azt a nyavalya
járja át
háromnapos
hideglelés
ha kiveri
az is kevés
friss kútvíze
legyen méreg
eledele
fűzfakéreg
tollpárnája
kővé váljon
mindig hideg
földön háljon
völgyön-hegyen
hogyha megyen
szerencséje
sose legyen
de ha egyszer
mást is szeret
a nagy Isten
úgy áldja meg*

